

ЗАВТРА — ВСІ НА ВИБОРИ!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА
В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ
УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ
ЩОСУБОТИ

№ 9 (856)

Субота, 3 березня 1984 року

Ціна 2 коп.

СЛОВО ПУБЛІЦИСТА

СВЯТО НА НАШІЙ ВУЛИЦІ

Так, на нашій вулиці, а вона тягнеться широко і довго — од сивих Карпатських гір до берегів бурхливого Тихого океану — свято. Велике свято — завтра вибори найвищого органу Радянської влади. І як добре, що воно, це свято, збіглося з початком весни, коли пробуджується природа і починає обгортати нас теплим, приємним повітрям. Весна ж не випадково вважається найкращою порою року — вона збуджує, настрює, кличе...

Подвійна радість викликана й тим, що навколо нас панує мирне життя. Куди не кинь оком по нашій країні, скрізь йде процес творення: будуються заводи і комплекси, зводяться житлові будинки, дитячі заклади, з'являються нові культурні установи. Образно кажучи, голуб миру міцно зайняв свою позицію на стапелях багатовисокочинних кранів, яких не злічити навколо нас. Радянські люди, сповнені глибоких почуттів гордості за свою Комуністичну партію і соціалістичну Вітчизну, натхненно

трудяться над втіленням в життя рішень XXVI з'їзду КПРС і наступних Пленумів партії. За закликом партії йде боротьба за виконання додаткового завдання — підвищити понад план продуктивність праці на один процент і знизити собівартість продукції на півпроцента. На нові трудові звершення кличуть рішення позачергового Пленуму Центрального Комітету партії, який визначив конкретні завдання у комуністичному будівництві на сучасному етапі в умовах розвинутого соціалістичного суспільства з метою його дальшого вдосконалення.

Соціалістичне змагання на честь виборів принесло нові повідомлення про трудові успіхи окремих передовиків і колективів. Є чим пишатись і членам нашого Товариства.

Як на свято йдемо на вибори. Видамо свої голоси за кандидатів непорушного блоку комуністів і безпартійних, за кращих синів і дочок, які своєю сумлінною працею, своєю вірністю комуністичним ідеалам заслу-

жили на високе право бути обраними до найвищого радянського парламенту. Серед них — політичні і громадські діячі, керівники партії і уряду, робітники і колгоспники, службовці і військові, представники культури і мистецтва, науки і літератури, усі, хто достойний народного довіря. Ось воно справжнє виявлення народовладдя, що дає нам усім сили і натхнення, вселяє впевненість у здійснення усіх наших планів і накреслень, у реалізацію історичних завдань, які стоять перед Комуністичною партією і радянським народом.

Идучи на вибори, ми не можемо забувати й про те, що сьогодні у світі неспокоїно. На тому боці, за океаном, американський імperialізм загрожує світові термоядерною війною, націлив свої ракети проти Радянського Союзу і країні соціалістичної співдружності. Безробіття бродить по капіталістичних країнах, ще чимало людей, які вмирають від голоду і злиднів, не припиняються воєнні дії агресорів у

різних точках планети, ллється кров на беззахисній ліванській землі, у нікарагуанському небі кружляють американські стервятники, погрожуючи агресією. За цих умов наша партія і народ роблять все для того, щоб зм'якшити мир, гарантувати безпеку своїй країні, наших друзів і союзників, підвищувати бойову міць Радянських Збройних Сил — могутнього фактору стримування агресивних намірів імperialістичної реакції.

З хорошим настроєм на добрі діла, з впевненістю в наше світле майбутнє, з думкою про мир і щастя простих людей, процвітання нашої великої і могутньої Вітчизни йдемо ми на вибори. І немає ніякого сумніву в тому, що вони ознаменуються новою перемогою непорушного блоку комуністів і безпартійних, що є переконливою гарантією наших дальших успіхів у комуністичному творенні. За Комуністичну партію, за радянський народ, за комунізм!

Григорій ВАРТАНОВ.

Гаряче схвалення

З великим політичним піднесенням зустріли Звернення ЦК КПРС до виборців, громадян Радянського Союзу вчителі, вихователі і учні Криворізької спецшколи-інтернату для глухих дітей.

Нині у навчальному закладі рівно 100 виборців, серед яких 85 педагогів і 15 школярів. Всі вони, як один, 4 березня активно проголосують за блок комуністів і безпартійних.

Виступаючи на мітингу, вчителі спецшколи-інтернату О. І. Кобилянська, Т. М. Зяблева, В. В. Поршнев схвалили Звернення ЦК КПРС до виборців, громадян Радянського Союзу і заявили про своє прагнення зустріти вибори новими досягненнями в праці на благо Батьківщини.

П. БАБЕНКО,
ветеран праці.
Дніпропетровська область.

Надихаючий приклад

До виборів у Верховну Раду СРСР, неучучі передові трудівники Криму вирішили виконати виробничий план трьох місяців четвертого року п'ятирічки.

Слово не розійшлося з ділом. Так, Іван Сіренко довів виконання норм виробітку до 180—200 процентів при високій якості пошиття взуття. По-ударному потрудилися будівник Василь Яскевич, який своїм прикладом надихає весь колектив будівельної бригади. Самовіддана праця членів УТОГ — їх гідна відповідь на Звернення

ЦК КПРС до виборців, громадян Радянського Союзу.

Разом з ветеранами виробництва, ударниками комуністичної праці, наставниками вперше підуть на виборчі дільниці молоді члени трудового колективу виробничого об'єднання «Таврія» С. Гузова і О. Акаймов, де разом з усіма віддадуть свої голоси за кандидатів у депутати Верховної Ради СРСР.

Р. СКОВОРОДНИКОВ,
м. Ялта,
Кримська область.

У президії ЦП УТОГ і Республіканському комітеті профспілки

УДАРНИКИ П'ЯТИРІЧКИ

За досягнення високих показників у підвищенні ефективності і якості роботи, дострокове виконання завдань одинадцяті п'ятирічки нагородити загальносоюзним знаком «Ударник одинадцяті п'ятирічки» з врученням посвідчення і грошової премії таких робітників підприємств і об'єднань Товариства:

- ВАЛЯНИК** Лідію Яківну — швачку Білоцерківського УВП;
- КОВБАСУ** Галину Максимівну — швачку Білоцерківського УВП;
- ЛИТОВЧЕНКО** Людмилу Петрівну — слюсаря-складальника КДВО «Контакт»;
- ГАЛЬПЕРІНА** Леоніда Борисовича — токаря КДВО «Контакт»;
- ЩОГОЛІВА** Валентина Олександровича — токаря КДВО «Контакт»;
- НЕСТЕРЦЯ** Віктора Григоровича — свердлувальника КДВО «Контакт»;
- ВАЛІГУРУ** Олександр Тимofіївну — слюсаря-складальника КДВО «Контакт»;
- БОЙЦОВА** Вячеслава Юрійовича — робітника КДВО «Контакт»;
- СОРОКУ** Миколу Антоновича — травильника КДВО «Контакт»;
- РОМАНОВСЬКУ** Галину Антонівну — робітницю КДВО «Контакт»;
- БУТРИМА** Дмитра Мойсейовича — робітника КДВО «Контакт»;
- ОСИПЧУКА** Миколу Родіоновича — різальника Сімферопольського УВП;
- ГОЛУБИНЕЦЬ** Галину Дмитрівну — швачку Сімферопольського УВП;
- БІДЮК** Валентину Петрівну — швачку Сімферопольського УВП;
- ЛАВРУХІНУ** Раїсу Федорівну — запускарку Херсонського УВП;
- ГЛИЗНУЦУ** Феклу Юхимівну — настільницю Херсонського УВП;
- ОЛЕКСАНДРОВСЬКУ** Зінаїду Григорівну — настільницю Херсонського УВП.

Відзнаки за працю

Розглянувши підсумки республіканського соціалістичного змагання серед бригад (дільниць) і робітників провідних професій підприємств і об'єднань Товариства за 1983 рік, президія Центрального правління Українського товариства глухих і Республіканський комітет профспілки робітників місцевої промисловості і комунально-побутових підприємств визнали переможцями такі колективи:

- бригаду Сімферопольського учбово-виробничого підприємства, майстер Г. І. Маркова;
- дільницю складання трансформаторів Запорізького учбово-виробничого підприємства, майстер Н. П. Никоненко;
- швейну дільницю № 2 Житомирського УВП, змінні майстри Г. Р. Германюк і Л. П. Очеретна;
- бригаду клепаання срібла Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт», бригадир А. І. Свеженцева;
- бригаду Конотопського учбово-виробничого підприємства, майстер Т. Г. Немолот;
- дільницю № 1 Чернівецького УВП, змінний майстер П. І. Повжик;
- бригаду складання РПС-113 Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт», бригадир М. Ф. Михайленко;
- бригаду друкування стрічок Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт», бригадир Н. І. Трофименко;
- галантерейну дільницю Львівського швейного підприємства «Силует», старший майстер Л. М. Кудлатий;
- закрійну дільницю Львівського швейного підприємства «Силует», старший майстер Д. Г. Гермак.

Кожного робітника бригади (дільниці) нагороджено грошовою премією, а бригадира чи майстра дільниці — Почесним Дипломом і грошовою премією.

КРАЩІ МАЙСТРИ-ВИХОВАТЕЛІ

Розглянувши підсумки республіканського соціалістичного змагання за звання «Кращий майстер-вихователь» за 1983 рік, президія Центрального правління УТОГ і Український республіканський комітет профспілки робітників місцевої промисловості і комунально-побутових підприємств постановили визнати переможцями таких товаришів:

- Прохоренко** Л. Г. — майстра пресувальної дільниці Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт»;
- Германюк** Г. Р. — майстра швейної дільниці Житомирського УВП;
- Тарасова** М. І. — майстра інструментального цеху Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт»;
- Никоненко** Н. П. — майстра складального цеху Запорізького УВП;
- Маркову** Г. І. — майстра Сімферопольського УВП;
- Повжик** П. І. — майстра Чернівецького УВП;
- Кудлатого** Л. М. — ст. майстра галантерейної дільниці Львівського швейного підприємства «Силует»;
- Гермак** Д. Г. — ст. майстра розкрійно-підготовчої дільниці Львівського швейного підприємства «Силует».

Переможців республіканського соціалістичного змагання за звання «Кращий майстер-вихователь» нагороджено Почесними Дипломами Центрального правління УТОГ і Республіканського комітету профспілки та грошовими преміями.

Різнi долi

У нашій країні важко знайти таку сферу людської діяльності, де жінка не відігравала б помітної ролі. Все їй підвладне: виховання дітей і підкорення космосу, сільська праця і вершини наук, фабрична робота і управління державними справами.

Більше половини робітників і службовців нашої країни — жінки. Вони становлять абсолютну більшість працюючих у громадському харчуванні і торгівлі (84 проценти), охороні здоров'я і соціальному забезпеченні (83 проценти), в культурі (73 проценти). Жінки переважають в апараті державного і господарського управління, в органах керівництва кооперативними і громадськими організаціями, займаючи в них 63 з кожних 100 робочих місць.

Комуністична партія і Радянська держава виконали заповіт В. І. Леніна, який він висловив з трибуни Першого Всеросійського з'їзду робітниць: «Не може бути соціалістичного перевороту, якщо величезна частина трудящих жінок не візьме в ньому значної участі». Більш як 1130 тисяч радянських жінок є депутатами Верховної Ради СРСР, Верховних Рад союзних і автономних республік та місцевих Рад народних депутатів. У найвищому органі влади — Верховній Раді СРСР — майже третину становлять жінки.

У жодній капіталістичній країні світу немає такого широкого представництва жінок у парламенті. У законодавчих органах усіх капіталістичних країн, разом узятих, жінок менше, ніж у Верховній Раді СРСР. Так, наприклад, у США в складі конгресу 96-го скликання тільки 16 жінок, або лише 3 проценти. А втім, це й не дивно. Досі жінки не мають тут рівних прав з чоловіками. У цій країні «рівних можливостей» діє близько 800 федеральних законів, які закріплюють дискримінацію жінок, особливо матерів-одинок. Тільки наприкінці минулого року підкомісія при юридичній комісії палати представників американського конгресу, повідомляє газета «Вашіngтон пост», схвалила внесену в конгрес поправку до конституції США про рівні права жінок і чоловіків. Однак ця поправка не перша спроба демократичної громадськості США зрівняти в правах жінок і чоловіків. У 1972 році палати американського конгресу вже приймали такий закон. Але він не набрав чинності, бо реакціонерам вдалося провалити його в більшості законодавчих зборів штатів. Політичні оглядачі, добре знаючи звичай нинішньої адміністрації на чолі з Рейганом, яка активно наступає на права і свободи трудящих, вважають, що й ця спроба зрівняти в правах американських жінок з чоловіками може виявитись безуспішною.

«Жінка і чоловік, — говорить стаття 35 Основного Закону нашої країни, — мають в СРСР рівні права». Здійснення цих прав забезпечується наданням жінкам рівних з чоловіками можливостей у здобутті освіти і професійної підготовки, у праці, винагороді за неї та просуванні по роботі, у громадсько-політичній і культурній діяльності, а також спеціальними заходами по охороні праці і здоров'я жінок.

Предметом особливого піклування партії і Радянського уряду з перших днів Радянської влади є жінка-мати. У нинішній п'ятирічці працюючій жінці відповідно до постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про заходи щодо посилення державної допомоги сім'ям, які мають дітей», крім оплаченої відпустки по вагітності і родах, надається і частково оплачувана відпустка по догляду за дитиною до досягнення нею віку одного року та інші пільги.

На піклування партії і держави жінки Країни Рад відповідають ударною працею, активною боротьбою за мир, за світле майбутнє всіх людей на землі.

О. СОЛОДУХІН.

Активістка

Т. С. Соїна тринадцять років шне заготовки дитячого взуття на Ровенківській взуттєвій фабриці. Вона — ударник комуністичної праці, «Майстер — золоті руки», неодноразовий переможець соціалістичного змагання. Норми виробітку робітниця виконує на 140 процентів, продукцію виготовляє тільки відмінної якості. До дня виборів до Верховної Ради СРСР Т. С. Соїна зобов'язалася план двох місяців четвертого року одинадцяті п'ятиріччя виконати на чотири дні раніше. Нечуючі компактної гру-

Тут, у заготівельному цеху КДВО «Контакт», на дільниці штампування трудиться колектив, якому під силу успішне розв'язання будь-якої складності. Бо працюють у цій здруженій бригаді люди ініціативні, роботящі. І справді, бригада, яку очолює «Майстер — золоті руки» Парасковія Йосипівна Загорулько, добре знана в колективі об'єднання. Рік-у-рік дедалі більше в її активі почесних нагород і високих відзнак.

Деталі, що їх штампують на зразковій дільниці, йдуть на складання реле РПС і РПУ-2, позначених державним Знаком якості. А почесний п'ятикутник зобов'язує працювати тільки з високою якістю, що і стало для бригади непорушним законом. А ще її успіхи, і

ни, де трудиться Тамара Степанівна, декілька років підряд обирають її головою первинної організації УТОГ.

Крім того, передова виробничня проводить велику громадську роботу. Її завжди можна побачити в оточенні друзів. Т. С. Соїна розповідає, як іде виконання соціалістичних зобов'язань, які показники якості у кожного з них і в цілому по колективу, повідомляє також найважливіші події з життя країни і за рубежом.

Багато уваги в ці дні Тамара Степанівна приділяє роз'ясненню переваг радянської виборчої системи перед капіталістичною, розповідає про права і обов'язки виборців, знайомить з кандидатами в депутати до Верховної Ради СРСР.

А ще активістку часто можна побачити в Ровенківському клубі глухих. Вона, Т. С. Соїна — мати двох дітей. Старший син закінчив гірничий технікум, служить в лавах Радянської Армії, менший — навчається в десятому класі.

Коли я поцікавилася, як їй вдається всюди встигати, почула відповідь:

— Я не можу без колективу, без людей. Люблю роботу, люблю культурно і змістовно відпочивати.

Н. СЕЛЮТІНА.

На знімку: Тамара Степанівна Соїна.

Ворошиловградська область.

СТАЛИ ПЕРЕМОЖЦЯМИ

Напруженим був лютий у бригаді швачок-мотористок, де майстром Олександра Максимівна Хоменко. Незважаючи на певні виробничі труднощі, план місяця тут виконано на 100,6 проценти, 97,5 проценти продукції здано відділу технічного контролю з першого подання. А це значно вище планового завдання.

Досягнуті успіхи — результат старанної праці досвідчених швачок-мотористок, зокрема, Лідії Олексіївни Мироненко, Галини Миколаївни Левченко, Ольги Григорівни Реутенко та багатьох інших.

Вони досконало опанували не тільки свої виробничі операції, але й цілий ряд суміжних. Змінні завдання робітниця виконували на 130 і більше процентів. А ветеран підприємства Л. О. Мироненко добивається ще вищих показників. Вона стала переможцем індивідуального соціалістичного змагання серед швачок. А бригада завоювала першість серед колективів бригад свого підприємства.

О. ДАВИДЕНКО,
секретар
партійної організації
Лубенського УВП.
Полтавська область.

ВНЕСОК У СПІЛЬНУ СПРАВУ

Третина нечуючих колективу Кременчуцької швейної фабрики вже справила з особистими планами п'ятиріччя. Це — ударниці комуністичної праці, швачки М. О. Самохвалова, А. Ю. Шостак, П. С. Яровикова. Їх девіз — змінне завдання за 6,5 днів!

Хочеться відзначити відмінну роботу й наймолодшого члена групи — Олени Романченко. Вона майже не відстає від своїх старших товаришів.

Здобутки колективу певною мірою залежать також і від внутрішнього планування, координації і завантаження роботою.

Прагнення нечуючих робітниць — трудитися з повною віддачею — зрозуміле:

кожна хоче зробити посильний внесок у спільну справу. Це підтверджується і соціалістичними зобов'язаннями, взятими на четвертий рік п'ятиріччя. Вирішено виконати річне завдання до 67-ї річниці Великого Жовтня, добитися зростання продуктивності праці на два проценти, здавати продукцію з першого подання з коефіцієнтом якості не нижче 0,98. Працювати без відстаючих і порушень трудової дисципліни.

Так нечуючі робітниця ділом відповідають на завдання, що поставлені грудневим (1983 р.) Пленумом ЦК КПРС, шостою сесією Верховної Ради СРСР.

О. ЧОРНОБАЙ.
Полтавська область.

ЗРАЗКОВА ДІЛЬНИЦЯ

це, мабуть, цілком зрозуміло, зумовлені тим, що колектив працює за єдиним бригадним нарядом з розподілом заробітної плати за коефіцієнтом трудової участі.

Бригада Загорулько виконала планове завдання трьох років одинадцяті п'ятиріччя до 66-ї річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції. Вже у ці дні, напередодні жіночого свята, вона трудиться в рахунок липня 1984 року. Тож нікого не здивує, якщо штампувальниці подолають взяті ними рубіж — план 4 років п'ятиріччя завершать до 67-ї річниці Великого Жовтня.

Цими днями, коли березень робить перші несміливі спроби потіснити зиму, а календар відлічує останні дні перед Міжнародним жіночим святом, бригада Загорулько трудиться з особливим завзяттям, з весняним настроєм. Жінок можна зрозуміти: напередодні 8 Березня вони молодшають і душею, і серцем. На їх обличчях цвітуть усмішки, в думках — тільки хороше, добре. Лагіднішими, дбайливішими стають їх руки, теплішими погляди.

Такими можна бачити в ці дні бригадира Парасковії Йосипівни Загорулько, робітниця Ганну Василівну Красновид, Катерину Іванівну Диптан, Надію Авра-

мівну Коновальчук, Наталію Іванівну Сологуб та інших славних трудівниць цього згуртованого колективу, який своїми здобутками примножує добрі діла КДВО «Контакт».

Відвіднині бригади штампування закінчилися розмовою з секретарем партійної організації заготівельного цеху Вірою Дмитрівною Коваль, яка підсумувала мої враження, сказавши:

— Таких би людей нам побільше. В них поєднуються прекрасні людські якості з діловими. А там, де така атмосфера, завжди все розв'язується розумно, завжди забезпечується успіх. Прикладом цьому є бригада Парасковії Йосипівни Загорулько.

М. ВОЛЯНСЬКИЙ.
м. Київ.

ПОЧЕСНІ ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

Марія Іонівна
НЕПЛЮ

Галина Олександрівна
БОНДАРЕНКО

Марія Дмитрівна
РАДОМСЬКА

Федора Ахтамонівна
КАРУК

Чітка і безперерйна робота обладнання, що її забезпечує кращий слюсар-наладчик Лубенського УВП В. І. Олешенко, позитивно впливає на ритмічну роботу підприємства.
Фото Г. МІНДЕЛЯ.

СХВАЛЮЄМО І ПРОПОНУЄМО

Вчителі та вихователі Криворізької спецшколи-інтернату для глухих дітей обговорили проект ЦК КПРС «Основні напрями реформи загальноосвітньої та професійної школи».

З доповіддю перед колективом по проекту реформи виступила директор школи Лариса Павлівна Андріянова. Виступаючи, відзначили неухильну турботу партії і Радянського уряду про підростаюче покоління на сучасному етапі.

Ось декілька доповнень, які варто внести в проект ЦК КПРС. Їх запропонували вчителі О. А. Гринько, В. Г. Киричко, О. А. Токар, З. П. Ісаєва та інші.

Вважати необхідним вдосконалити програми з мови та літератури шляхом збільшення кількості годин по граматиці у 5—12 класах; для шкіл глухих дітей слід мати спеціальні підручники з усіх навчальних предметів, доповнити їх ілюстрованим матеріалом, що краще необхідно для правильного сприйняття матеріалу, який вивчається, учнями; більше

видавати методичних розробок для вчителів-вихователів шкіл глухих дітей, а також дидактичного і роздаткового матеріалу з усіх предметів; збільшити випуск спеціальної методичної літератури, інструкцій, посібників для індивідуальної роботи з глухими дітьми; створити умови для вчителів по придбання літератури всіх типів через товариство книголюбів; надати директору школи, завучу більше часу для надання дійової практичної допомоги вчителям, і зменшення для цього педагогічного навантаження; Центральному телебаченню збільшити кількість телепередач із субтитрами виховного і навчального змісту для глухих дітей різного віку; оцінку «два» зробити перевідною, а в документі про закінчення школи робити приписку: «не засвоїв програмний матеріал»; збільшити кількість

місць слухачів на республіканських і загальноосвітніх курсах при АПН СРСР по підвищенню кваліфікації сурдопедагогів; запровадити в школах для глухих дітей оплату за класне керівництво, збільшити зарплату за перевірку зошитів та керівництво кабінетами; створити при школах столи замовлень для придбання вчителями продуктів харчування першої необхідності; більше виявляти турботи про здоров'я вчителів, виділяти для цього путівки в оздоровчі країни; зменшити тижневе навантаження вихователям при збереженні заробітної плати.

П. БАБЕНКО.

м. Кривий Ріг
Дніпропетровської області.

З ІНТЕРЕСОМ стежили за матеріалами преси, на сторінках якої йде серйозна розмова про наступні зміни в школі.

Однак, в проекті реформи нічого не говориться про майбутнє спеціальних шкіл-інтернатів для дітей з недоліками фізичного розвитку.

Нас глибоко схвилювала стаття Г. Швець і М. Нирова «Спеціальна школа... Шляхи розвитку», надрукована в газеті «Наше життя» від 11 лютого 1984 року. Автори порушили вкрай наболілі питання сучасної спеціальної школи для дітей з недоліками слуху, структура якої дає можливість учням знаходитися на повному державному утриманні до 20—22 років. Саме тому і з'являються такі негативні прояви в поведінці нечууючих, про які пишуть Г. Швець та М. Ниров.

Ми вважаємо, що вдосконалення навчально-виховного процесу в спеціальній школі для слабобачущих дітей має торкнутися, у першу чергу, таких питань:

І. Структура навчання.

На наш погляд доцільно створити спецшколи для слабобачущих дітей за такою структурою:

ПОТРІБНІ ЗМІНИ

І. Відділення:

— підготовчий клас (він же буде і діагностичним);
— 1—4 класи (початкова школа);
— 5—8 класи.

ІІ. Відділення:

— підготовчий клас;
— 1—4 класи (початкова школа);
— 5—8 класи.

Потім слабобачущі учні першого і другого відділення продовжують навчання у спеціальних професійно-технічних училищах, де опановують професію за 3—4 роки. Середню освіту вони здобувають, працюючи за спеціальністю і одночасно навчаючись у вечірній спеціальній школі.

Таким чином, учні спеціальних шкіл з 17—18 років зможуть опанувати професією і працювати на благо суспільства.

ІІ. Вдосконалення навчальних програм.

Вже давно назріла потреба вдосконалити навчальні

програми спеціальних шкіл. Слід створити єдину програму для дітей з порушеннями слуху і мови на всіх етапах навчання, яка відповідає б програмі загальноосвітньої середньої школи.

У зв'язку з тим, що учні з порушеннями слуху і мови з великими труднощами опановують усною і письмовою мовою, передбачити збільшення кількості годин в старших класах на вивчення мови, літератури і розвитку мови.

ІІІ. Специфіка навчання дітей з дефектами слуху суттєво відрізняється від масової школи. Тому необхідно спеціальні школи забезпечити підручниками, які б суворо відповідали програмам і класній градації. Підручники спецшколи мають бути цілком доступними, видані на високому поліграфічному рівні, добре ілюстровані, мати наголоси.

ІV. Перед працівниками освіти партія ставить завдання — прищеплювати школярам навички і любов до корисної розумової і фі-

зичної праці, що потрібна суспільству. В спецшколах-інтернатах необхідно посилити роботу з соціально-трудовою адаптацією учнів в суспільстві.

Вважаємо, що в спецшколах-інтернатах продуктивної працею діти повинні займатися з 11—12 років. У цьому віці, за свідченням психологів, процес трудового виховання проходить найбільш успішно. Для цього необхідно докорінно перебудувати програму і поліпшити матеріальну базу майстерень, обладнавши їх всіма необхідними верстатами і забезпечити потрібними матеріалами. Необхідно, щоб спецшколи, в обов'язковому порядку, мали базові підприємства, де б учні могли працювати на робочих місцях.

Ми віримо, що союз педагогічної науки і практики, реформа школи піднімуть якість навчально-виховного процесу дітей з порушеннями слуху і посилять їх трудову адаптацію в суспільстві.

Л. КУРУШКІНА,
директор Київської спецшколи-інтернату № 18 для слабобачущих дітей.

Н. ШТОЙКО,
старший вчитель.

ЗВІТИ І ВИБОРИ В УТОГ

ОЦІНЮЮЧИ ДОСЯГНУТЕ

На високому ідейно-політичному рівні пройшли звіти і вибори в первинних та територіальних первинних організаціях Коростенського міськрайвідділу УТОГ, що на Житомирщині.

З доповідями на них виступили голови первинних організацій УТОГ. Вони глибоко і всебічно проаналізували свою діяльність за останні роки, зупинилися на упущеннях, а також намітили шляхи усунення згаданих недоліків.

Нечууючі трудівники ретельно вивчили і практично втілюють в життя історичні рішення ХХVІ з'їзду КПРС, активно змагаються за дострокове виконання планових завдань та соціалістичних зобов'язань третього, а нині — четвертого року одиннадцятої п'ятирічки.

Вагомий внесок зробили глухі трудівники і у виконання Продовольчої програми. Ті члени УТОГ, що працюють у селі, доклали всіх зусиль, щоб якомога вагомішими були врожаї зернових, овочевих та інших сільськогосподарських культур, щоб дати державі більше продуктів тваринництва — м'яса, молока тощо.

Особливе трудове піднесення відчувалося у дні підготовки та святкування 50-річчя УТОГ. Нечууючі робітники значно перевиконали свої виробничі завдання, прагнули підготувати вагомий дарунок ювілею свого Товариства.

Доповідачі називали й маяків соціалістичного змагання, тих, котрі в усьому — і в праці, і в громадській діяльності — йдуть попереду, ведуть за собою інших. Це — токарь Стремгородського відділення «Райсільгосптехніки» С. В. Мойсеєнко, робітниця деревообробного комбінату Л. П. Ситайло, столяр машинобудівного заводу імені 50-річчя Жовтня І. А. Савенок, доярка колгоспу з села Межирічки П. І. Дянько, робітниця фарфорового заводу імені Дзержинського Г. Д. Стретович та багато інших.

Незабаром відбудеться звітно-виборна конференція Коростенського міськрайвідділу УТОГ.

І. РУВІНСЬКИЙ.

м. Коростень,
Житомирська область.

КОРИСТУЄТЬСЯ ПОВАГОЮ

В. О. Лещиненко працює слюсарем на Слов'янському заводі «Будмаш». Добивається відрядних успіхів у праці, а також бере активну участь у громадському житті рідного підприємства, так і Будинку культури глухих.

А ще Віктор — хороший спортсмен. Під час Всеукраїнського місячника оборонно-масової роботи, що проходив на заводі на честь 60-ї річниці Збройних Сил СРСР,

команда з морського триборства, до складу якої входив і Віктор Лещиненко, виборола перше місце.

Виробничник користується заслуженою повагою і авторитетом, з нього беруть приклад робітники, що трудяться поруч.

Г. МАЦАК,

директор Слов'янського будинку культури УТОГ.
Донецька область.

Члени УТОГ компактних груп держпромисловості м. Черкас — часті гості у бібліотеці обласного культурно-просвітницького закладу. Вони хочуть навідуватися сюди, щоб вибрати потрібну книгу, обговорити прочитане, обмінятися новинами культурно-мистецького життя.

На знімку (зліва направо): Л. Некроленко, Л. Федерлян і Ф. Криворотова діляться враженнями від прочитаного.

Фото Й. МІНЬКА.

